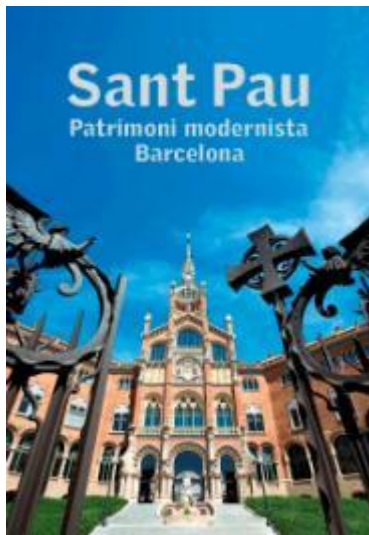

Sant Pau

Patrimoni modernista. Barcelona

DOSSIER DE PREMSA

El primer gran llibre del recinte de Sant Pau rehabilitat

El recinte de Sant Pau és una joia de l'arquitectura modernista, tant per la seva qualitat arquitectònica com per la seva dimensió, que el converteixen en el conjunt modernista més gran d'Europa, amb 35.505 metres quadrats de superfície. Obra de Lluís Domènech i Montaner, aquest espai concebut com una «ciutat dins de la ciutat», tal com el definia el mateix arquitecte, fou la seu del primer Hospital de la Santa Creu i Sant Pau des del 1916 al 2009. És un patrimoni cultural ple d'anècdotes, detalls i vivències que et convidem a descobrir en aquest llibre únic i molt visual, editat conjuntament amb la **Fundació Privada Hospital de la Santa Creu i Sant Pau** i l'**Ajuntament de Barcelona**.

Després de més de cinc anys de rehabilitació profunda, aquest patrimoni cultural i històric s'ha obert al públic i a la vegada dona cabuda a un centre de coneixement des d'on treballen institucions d'àmbit internacional que desenvolupen programes i recerques sobre salut, sostenibilitat i educació, tres aspectes puntals per a intentar millorar la qualitat de vida de la societat i establir d'aquesta manera una continuïtat amb tot allò que ha significat històricament aquesta institució.

Aquest llibre vol mostrar Sant Pau tal com es va concebre i com s'ha recuperat, donar-ne a conèixer la història i divulgar detalls, vivències i anècdotes que han succeït al llarg de la història d'aquest patrimoni modernista únic al món. Cada capítol se centra en un tema específic i concret, conté un text introductori i un reportatge fotogràfic, puntuat per unes càpsules d'informació amb petits detalls i apunts que tots sumats configuren el discurs i la visió general del projecte.

Un llibre que és millor gaudir a poc a poc si no volem perdre'ns cap dels secrets de Sant Pau.

Lluís Domènech i Montaner (1849-1923) era fill d'una família culta i progressista, de classe mitjana benestant barcelonina. El seu pare, Pere Domènech i Saló, tenia un taller de relligat de llibres que, amb el temps, es va anar especialitzant en la fabricació de volums d'artista fins a esdevenir un dels millors enquadernadors del país en aquest àmbit. El negoci familiar va permetre al jove Domènech conèixer de primera mà disciplines com el disseny gràfic i conviure amb artistes, escriptors i il·lustradors. Aquest fet va influir enormement la seva tècnica com a dibuixant i el va introduir en el coneixement i l'ús dels colors i les tonalitats. Aquells anys va col·laborar activament en el disseny de les capçaleres de les principals revistes catalanistes del moment.

Segons diuen diverses biografies, era un personatge tímid, de poques paraules, amb una sensibilitat artística molt especial. Home contradictori, era susceptible, mordaç i deia tot el que pensava, cosa que li va comportar més d'un disgust al llarg de la seva trajectòria personal i professional. Tot i que va néixer a Barcelona, sempre va estar molt vinculat a Canet de Mar, població d'on provenien tant la seva mare com la seva dona, amb qui tingué vuit fills.

Un cop llicenciat en ciències exactes, físiques i naturals per la Universitat de Barcelona i després de començar els estudis d'enginyeria, va optar per la carrera d'arquitectura. Als vint-i-quatre anys obtingué el títol d'arquitecte per l'Escola Especial d'Arquitectura de Madrid, l'única escola oficial que hi havia en aquells moments a l'Estat. En acabar els seus estudis, va emprendre un viatge per França, Suïssa, Itàlia, Alemanya i Àustria interessat a conèixer l'arquitectura i les obres que s'estaven fent a Europa en aquell moment. El fet de ser poliglòt li va permetre adquirir coneixements sobre les noves tècniques i materials emprats en la construcció d'edificis i llegir revistes especialitzades d'altres països, sobretot d'Alemanya, i serà l'arquitectura d'aquest país, que disposava d'una escola molt innovadora, una de les que més el va impactar.

Ja de tornada a Catalunya, Domènech va iniciar la seva carrera professional com a arquitecte. A les seves obres aplicava tot el que la disciplina li havia aportat fins al moment, tot el que havia vist i après tant a l'Escola, com al llarg dels seus viatges i les seves lectures. D'aquesta manera, la pràctica arquitectònica es va convertir en la seva autèntica vocació, sense oblidar, però, altres facetes que el feien un home polifacètic, humanista i amant de la història. Fou una persona compromesa que va participar activament en la política catalana del final del segle XIX i principi del XX. No obstant això, desenganyat d'aquesta activitat, ja ben entrat el nou segle, Domènech i Montaner va decidir dedicar-se totalment a l'arquitectura.

Seus són alguns dels edificis més singulars de Barcelona, com el Cafè Restaurant de la Ciutadella, la Fonda Espanya, la Casa Lleó Morera o el Palau de la Música Catalana, entre d'altres. L'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau va ser la seva última obra i una de les més complexes de la seva trajectòria, ja que esdevé un compendi de l'estil modernista on convergeixen la totalitat de les arts decoratives aplicades a l'arquitectura.

La seva contribució al moviment modernista, però, va anar més enllà de les obres arquitectòniques. El seu manifest «En busca de una arquitectura nacional» (febrer del 1878), publicat a la revista *La Renaixença*, va ser una declaració de principis sobre el que havia de ser l'arquitectura catalana. Domènech idealitzava la Catalunya medieval com un dels moments de màxima esplendor i autenticitat i apostava per reforçar la identitat catalana del present amb els referents del passat. De fet, es va convertir en un expert en armes medievals i heràldica, un tema molt present al Recinte Modernista.

Sant Pau

Patrimoni modernista
Barcelona

- 9 Sant Pau, un patrimoni de tots
- 15 L'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, joia del patrimoni cultural de Barcelona
- 41 L'arquitecte i Sant Pau
- 71 Artistes i artesans
- 107 Innovació
- 133 Materials
- 159 Escultura
- 191 Simbologia
- 215 Llum i color
- 237 Jardins

Fitxa tècnica:

- ✓ **Llibre de gran format:** 24 x 30 cm
- ✓ 264 pàgines
- ✓ Enquadernació: tapa dura

- ✓ **Quatre edicions:** català, castellà, anglès i francès

- ✓ **Edició:** Mercè Beltran i Anna Tetas
- ✓ **Fotografia:** Robert Ramos
- ✓ **Textos:** Daniel Venteo (introducció) i Fundació Privada Hospital de la Santa Creu i Sant Pau